

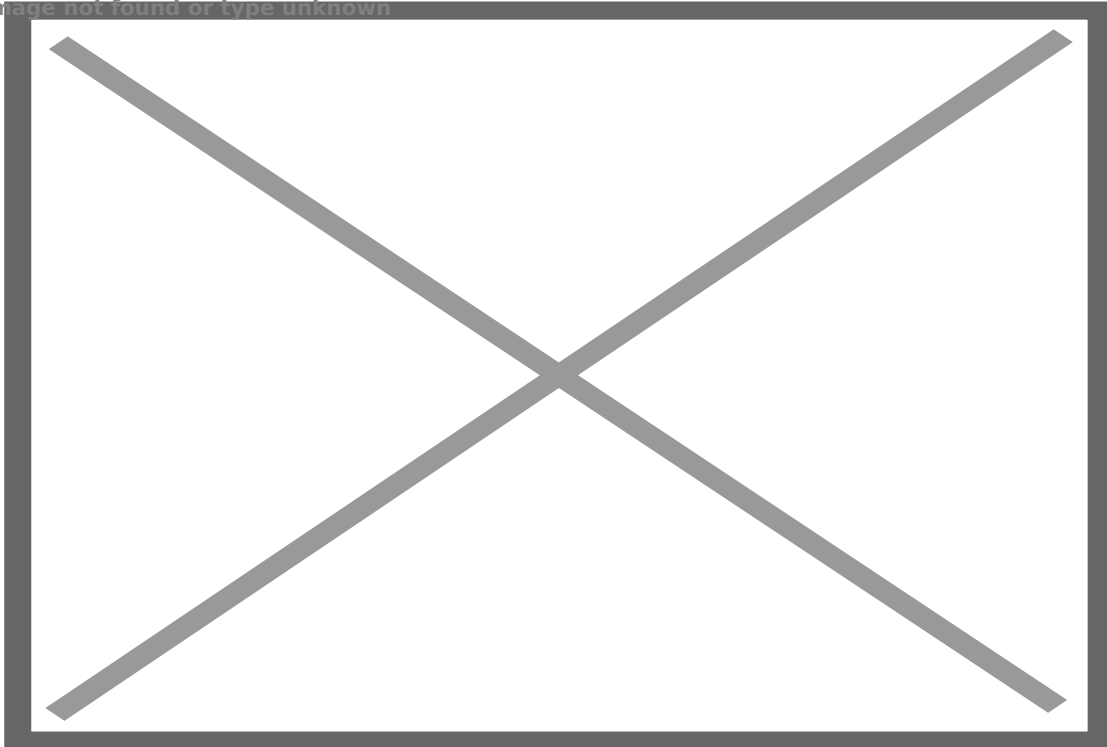
Trăn trở nghiệp báo

23:15 30/08/2016

Tác giả: Admin

Cố nhân có câu “sinh nghề tử nghiệp”. Trót “đa mang” với nghề báo thì dẫu biết rằng đang dần thân đi vào sự gian truân, vất vả, nhọc nhằn mà ít sự thành thơi, ung dung và nhàn hạ nhưng đã mấy ai từ chối?

Image not found or type unknown

Phóng viên tác nghiệp trong trận mưa lũ lịch sử năm 2015 tại khu 1 phường Hà Khánh, thành phố Hạ Long - nơi ngập lụt nặng nhất trên địa bàn tỉnh Quảng Ninh. Nguồn: qtv.vn

Đắn đo, trăn trở như nghề báo...

Có người cả cuộc đời cống hiến cho [nghề làm báo](#) chẳng khác “con tầm nhả tơ”, đằng sau những trang viết là những suy tư, trăn trở và có lúc đau đớn, với bao điều suy nghĩ về “cơm áo gạo tiền” và cả về nhân tình thế thái. Thấy được cái hay, cái đẹp trong cuộc sống hàng ngày mà không ca ngợi, suy tôn, tôn vinh thì nghĩ mình là con người vô duyên không thức thời, không trân trọng. Còn ngược lại nếu nhìn thấy cái xấu, cái dở của con người, của xã hội mà không cầm bút thì cảm tưởng mình như người mắc lỗi.

Chúng kiến nỗi đau, sự bất hạnh của người khác mà vẫn đứng dưng thì mình tự hổ thẹn với lương

tâm. Còn việc phát hiện ra cái mới mà không cố vũ nhân rộng kịp thời thì coi như mình vô tâm. Khám phá ra cái mới lạ, cái bí ẩn mà không khai thác thì mình tự dày vò lương tâm sao bất lực yếu đuối đến vậy... những điều nhạy cảm của người cầm bút lúc nào cũng muốn mình vượt lên bức phát từ những vấn đề tồn tại, nảy sinh và xuất hiện trong xã hội, trong cuộc sống hàng ngày. Nếu như mình không cho nó “oản mình” trên từng trang giấy, thì không thể nào tìm ra cái mới và càng không thể sáng tạo ra những cái hay trong tác phẩm.

Người cầm bút phải “**có tâm, có tâm**” để sản xuất ra những tác phẩm hay có giá trị để phục vụ người xem, người nghe. Người làm báo cũng như bao nhiêu người bình thường trong xã hội. Họ cũng mong muốn, ước mơ để có một đời sống ổn định, gia đình ấm no hạnh phúc, thành đạt và mong muốn thành đạt hơn trong các mối quan hệ thâm giao với mọi người xung quanh với xóm làng khối phố. Nhưng, trong tâm hồn nhạy cảm người làm báo, là một đời sống nội tâm vô cùng phong phú, sâu lắng và có cả sự giằng co quyết liệt. Bởi thế, họ mới có một sự đồng cảm, sẻ chia với mọi người, sự việc con người luôn được thể hiện ở mọi sự trung thực, luôn hòa quyện trong bài viết của mỗi tác phẩm.

Thật hiếm thấy ở nghề nghiệp nào lại hay trần trở dẫn đo như nghề viết báo, trần trở trên từng trang viết, trần trở với cuộc đời, trần trở dẫn đo để tồn tại, phát huy, sáng tạo, trong tư duy có bản lĩnh với mục đích là viết cho hay, viết cho đúng và hấp dẫn đối với người đọc, người nghe có bổ ích.

Đam mê với công việc âm thầm, lặng lẽ

Vượt qua mọi khó khăn, lo toan, cực nhọc trong cuộc sống hàng ngày và cả về nghề nghiệp, người làm báo vẫn đam mê với nghề. Như đắm chìm vào tình yêu đầu đời để rồi tiếp tục mọi công việc âm thầm lặng lẽ của mình. Đó là trí tuệ, niềm tin, bản lĩnh như đã trở thành chân lý, mà hầu hết những người làm báo đều tự hào với cái nghề đã được xã hội đào tạo ra và tôn vinh, mong rằng xã hội và cuộc đời ngày càng tốt đẹp, tiến bộ hơn, công bằng và văn minh hơn, vì bản thân họ - những con người đang **ngày đêm trần trở với nghề**, với ngòi bút, đã góp một phần không nhỏ vào công cuộc đổi mới, phát triển và hội nhập kinh tế thế giới, trong xây dựng công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và bảo vệ Tổ quốc xã hội chủ nghĩa hôm nay. Bởi vậy, dù có khó khăn, nghiệt ngã đến mấy, nhưng với tấm lòng yêu mến cuộc đời, yêu mến xã hội, yêu mến mọi người, họ đã vượt qua mọi thử thách với chính mình để tiếp tục cống hiến, sáng tạo nâng cao kiến thức, trí tuệ, tư duy, tạo ra những tác phẩm báo chí chân chính./.

Link bài viết: <https://nguoilambao.vn/tran-tro-nghiep-bao>